

деградація рек, озер, водохранилищ, сокращается объем важнейших мероприятий, что ведет к увеличению площади лесов, пройденных пожарами[4,с. 40-41].

Проблема финансирования тесно связана с результатами деятельности производства. Так, существующие в республике цены на товары и услуги, которые оказывают очистные сооружения, не позволяют покрыть издержки на содержание последних, часть покрывается за счет распределенных средств в местные бюджетные фонды. Вследствие образования дополнительных затрат финансовые средства уже в меньшем объеме направляются на мероприятия, связанные с охраной окружающей среды и рациональным использованием природных ресурсов. В результате возникает дефицит финансовых ресурсов для финансирования направленного на обновление и модернизацию очистных сооружений, что приводит к их износу, а это в свою очередь оказывает значительное воздействие на эффективность процессов очистки.

Таким образом, финансирование проектов и мероприятий по природоохранной деятельности, безусловно, является одним из важнейших методов экономического управления. Оно оказывает существенное влияние не только на экологическое состояние страны, но и на эффективность производства. Экологические фонды являются наиболее важным звеном в предоставлении денежных средств на какие-либо мероприятия по охране окружающей среды.

Список использованных источников:

1. Куроедова Л.Н. Проблемы финансирования природоохранных мероприятий / Л.Н. Куроедова // Интерэкспо Гео-Сибирь.– 2014. – С. 1-5.
2. Охрана окружающей среды в Республике Беларусь: Статистический сборник. – Минск: Национальный статистический комитет Республики Беларусь. – 235.
3. Об охране окружающей среды: Закон Республики Беларусь, 26 ноября 1992 г. № 1982-ХІІ[Электронный ресурс]/ Национальный правовой Интернет- портал Республики Беларусь. – Режим доступа: <http://www.pravo.by>. – Дата доступа: 10.04.2018.
4. Дорожко С.В. Экономика природопользования: уч. пособие для студ. / С.В.Дорожко, С.А.Хорева. – Минск: БНТУ, 2008. – с. 337

Лабута Валерія

студент

Татарчук Тетяна

студент

Стадник Вікторія

к.е.н., старший викладач кафедри менеджменту

ВП НУБіП України «Ніжинський агротехнічний інститут»

м. Ніжин, Україна

МЕНЕДЖМЕНТ ХХІ СТОЛІТТЯ: ПЕРЕВАГИ ТА НЕДОЛІКИ

В даний час професія менеджера є однією з самих затребуваних на ринку праці. Поняття «менеджмент» виникло в російській теорії та практиці управління відносно недавно - з початку 90-х років минулого століття. Його появу зазвичай пов'язують з переходом України до ринкової економіки. До цього моменту протягом багатьох років функціонування командно-адміністративної системи мала місце недооцінка теорії і практики управління. Однак на початку ХХІ століття в період активних соціально-економічних перетворень менеджмент став реальним чинником розвитку бізнесу в різних сферах економічної діяльності. До теперішнього часу накопичений значний практичний досвід управління в області, торгівлі, промисловості, сільського господарства, кооперації і т.д.

Сьогодні керівників підприємств дедалі частіше називають словом «менеджер», а тим, чим вони займаються - менеджмент. З самого початку англійці вживали це поняття в

управлінні кінцями. Слово «менеджмент» означає «мистецтво верхової їзди». В сучасному значенні слова «менеджер» і «менеджмент» з'явилося лише тоді, коли господарі підприємств зрозуміли, що дуже вигідно не самим керувати власним майном, а залучати до цього професіоналів, спеціально відібраних і навчених такій роботі. Саме їм, талановитим спеціалістам, які працюють за наймом, стали доручати головне завдання підприємства - отримання високого прибутку. Варто відмітити, що за цю важку працю не шкодували високої винагороди. Менеджер і нині одна з професій, яка найбільш оплачується в розвинутих країнах. Менеджмент - це вміння добиватися поставлених цілей, використовуючи працю, інтелект, мотив поведінки інших людей, а також функція, вид діяльності з керівництва людьми в різних організаціях.

Отже, менеджмент регулюється законами розвитку ринків системи господарювання і направлений на гнучке пристосування виробничо-збутової діяльності фірми до ринкових умов, які змінюються.

Основною ціллю менеджменту є забезпечення прибутковості, або дохідності в діяльності фірми шляхом раціональної організації виробничого процесу. Найважливішим завданням менеджменту є організація виробництва товарів і послуг з урахуванням потреб споживачі, забезпечення рентабельності діяльності підприємства і його стабільного становища на ринку. У зв'язку з цим - завдання менеджменту це:

- забезпечення автоматизації виробництва і перехід до використання робітників, які мають високу кваліфікацію;
- стимулювання роботи працівників фірми шляхом створення для них кращих умов праці та встановлення більш високої заробітної плати;
- постійний контроль за ефективністю діяльності фірми, координація всіх підрозділів фірми;
- постійний пошук і освоєння нових ринків.

Розвиток теорії і практики менеджменту має на увазі під собою єдиний складний процес формування менеджменту, як складового економічних відносин, виробництва, торгівлі і життя взагалі.

Теоретичною платформою перетворень в галузі управління була концепція бюрократії, яка дозволила сформулювати великі ієрархічні структури менеджменту, здійснити поділ праці, ввести норми і стандарти, встановити посадові обов'язки і відповідальність менеджерів.

В умовах переходу України на інноваційний шлях розвитку економіки виникла нагальна потреба в розробці нових форм і методів управління, що дозволяють підприємствам адаптуватися до динаміки зовнішнього середовища, раціонально використовувати виробничо-ринковий потенціал, нарощувати конкурентні переваги і створювати на цій основі реальні передумови до забезпечення стратегічної стійкості.

Для України має особливе значення огляд докорінних змін, які відбуваються у сфері управління, оскільки триває зміна соціально-економічної системи. Нові умови господарювання вимагають нових підходів до управління. Звідси на передній край виходить необхідність рішуче ламати стереотипи мислення, які склалися протягом тривалого часу. Щоб сконструювати модель менеджменту для України, слід розглянути кризові явища у вітчизняному менеджменті, особливості українського характеру та перехідного періоду.

За останні кілька років обличчя українського менеджменту та української влади дещо змінилося. Наприклад, якщо раніше керівники діяли за принципом «виробництво - передусім», то нині вони дедалі більшу увагу приділяють збуту, хоч ця галузь і досі залишається слабкою в українському управлінні. Водночас з'явилися нові «мінуси» українського менеджменту.

Латентність великої потреби в менеджерах. Дотепер у масштабах країни не зроблено реальної оцінки потреби в менеджерах, яка не заявлена як попит. Спираючись на дані

соцдосліджень та об'єктивні закономірності розвитку менеджменту, потребу в менеджерах для сучасної економіки можна оцінити приблизно в 1 млн. осіб .

Відсутність довгострокового планування управління. Переважна більшість українських компаній не здійснює довгострокового планування своєї діяльності. Більше того, як показали обстеження, 83% підприємств навіть не ставлять перед собою такого завдання. Однією з проблем довгострокового планування як діяльності, так і управління є досить мала вірогідність точного прогнозу характеру середовища в майбутньому.

Невміння імпортувати нові технологічні прийоми. Українські керівники зазвичай відчували труднощі, імпортуючи нові технологічні прийоми. «Так само, як тіло відчужує орган донора, організації важко пристосовувати до своїх потреб елементи, привнесені ззовні», - вказує Ерік Абрагамсон . Отже, менеджмент необхідно розвивати на основі знань. Проте в Україні, здається, не завжди прислухаються до таких рекомендацій. Водночас слід зазначити, що інтелектуальна еліта України сьогодні не має необхідної мотивації застосування наявних знань і професійних навичок у своїй державі, а відтак прагне реалізувати їх за кордоном. Спостерігаються і такі тенденції, коли наші люди після навчання або стажування в інших країнах не можуть знайти адекватної роботи в Україні, бо вони вже мають інше бачення світу, висувають інші вимоги. Крім того, їх не задовольняє зарплата, яка вважається нормальною для тих, хто закінчив українські вузи. Величезним є невикористаний людський потенціал у регіонах.

Недоліком української культури менеджменту є те, що керівник переважно на інтуїтивному рівні усвідомлює, що добре, а що погано. При цьому він ще не завжди може сформулювати свої уявлення у вигляді кодексу. Корпоративна культура в Україні передається через людей у спадок: новачки потрапляють під тиск «наставників» і діють за їхніми настановами, вливаючись через них у колектив. І тут чимало залежить від колективу, конкретних виконавців, традицій інтелігентності.

Список використаних джерел

1. [http://www.dridu.dp.ua/zbirnik/2015-01\(13\)/19.pdf](http://www.dridu.dp.ua/zbirnik/2015-01(13)/19.pdf) Демешок О.О. Особливості соціально-економічного розвитку регіональних виробничо-економічних систем України / О.О. Демешок // Український соціум: наука – освіта – виробництво: збірник наукових праць; за ред. д.е.н., проф. В.В. Микитенко. – К. : МНТУ та Центр перспективних соціальних досліджень Міністерства соціальної політики України та НАН України, Асоціація ТЕКУ, Вид-во ПП Вишемирський В. С., 2013. – Вип. 4. – С. 54–65.
2. Демешок О.О. Системно-універсальна технологія управління розвитком стратегічного потенціалу України / О.О. Демешок, А.О. Пінчук // Національне господарство України: теорія та практика управління : збірник наукових праць. – К.: ДУ «Інститут економіки природо- користування та сталого розвитку НАН України», 2013. – С. 114 – 120.
3. Демешок О.О. Формування системно-універсальної технології управління розвитком стратегічного потенціалу реального сектору економіки України / О.О. Демешок // Український соціум: наука – освіта – виробництво: збірник наукових праць; за ред. В.В. Микитенко. – К. : МНТУ та Центр перспективних соціальних досліджень Міністерства соціальної політики України і НАН України, Асоціація ТЕКУ, Вид- во ПП Вишемирський В.С., 2013. – Вип. 6. – С. 79 – 90.
4. Міністерство економічного розвитку і торгівлі України [Електроннийресурс].Режимдоступу:<http://www.me.gov.ua/Documents/List?lang=uk-UA&tag=Sotsialn ekonomichniiRozvitokRegioniv>